

נקודת מבטו כל נער: אורי מספר על שבע השנים שבילה עד כה בנגבה

אורי בן ה-14 נמצא בנגבה כבר שבע שנים – מחצית מחייו. בחמישה מימי השבוע הוא מבלה בנגבה חמש שעות מדי יום. נגבה, כמו ביתו האמתי, היא חלק מהותי מקיומו. אורי הגיע לנגבה כשהיה בכיתה ב' לפי הצעה של חבר. הוא הגיע עם הוריו רק לבדוק. מאז הוא בנגבה, וממשיך אתנו הלאה.

"הגעתי בזמן ארוחת הצהרים, והציגו אותי בפני כל הילדים," נזכר אורי בפעם הראשונה. "הפעילויות היו מעניינות והיה לי כיף. אף פעם לא עברה לי בראש מחשבה לעזוב."

מה שמשיך אותו בהתחלה היו הפעילויות המהנות, אך בהמשך גילה יתרונות נוספים: הרשת החברתית שיצר בנגבה העצימה את יכולותיו החברתיות, ומשמשת מקור לגאווה רבה לו ולחבריו לקבוצה. "כשאני פוגש חברים מנגבה בעיר: בקניון או היכן שלא יהיה, אני נמלא תחושה של אחווה, של משהו מיוחד המשותף רק לנו".

במשך השנים אורי נהנה וממשיך ליהנות מההעשרה הלימודית שהוא מקבל במקצועות עברית מתמטיקה ואנגלית במרכז הלמידה של נגבה. אך ההישג העיקרי שלו ללא ספק הוא ההתפתחות האישית שלו והרצון לתרום לחברה. "בחינוך שקבלתי במסגרת נגבה לימד אותי איך להיות בן אדם טוב ואיך לעשות דברים בעלי ערך בחיי".

כשבסופו של דבר אעזוב את נגבה, אעזוב כאדם הגון ומועיל." ויש לו תכניות להמשיך. אורי רוצה להתגייס לצבא ולהגיע לקורס קצינים. לטווח הרחוק יותר הוא מקווה להיות עורך דין ולעבוד במשטרה או בפרקליטות.

"אורי עבר תהליך מרשים של התבגרות במהלך השנתיים האחרונות במועדון הנוער, הוא למד לקבל אחריות וליזום דברים בפרויקטים שונים, כמו מבצע הניקיון והשיפוץ של חצר מועדון הנוער, התנדבות בבית האבות והשתתפות בלהקת הנוער של נגבה. אורי הפך למנהיג ולמקור לחיקוי, הוא דוגמה לכולם במועדון הנוער." מספר נדב אלהרר, רכז מועדון הנוער.

אורי ממשיך להתפתח בכל יום במועדון הנוער, שהפך לביתו השני.

"אני אוהב להיות כאן. אני כאן כמעט כל הזמן. אני אוהב להיות מעורב בכל מיני פרויקטים שעוזרים לאנשים. זה חשוב שנעבוד ונעשה משהו מועיל. נגבה נותנת לי כל כך הרבה – למה שלא אחזיר קצת בחזרה?"

